

RAPPORTNYTT

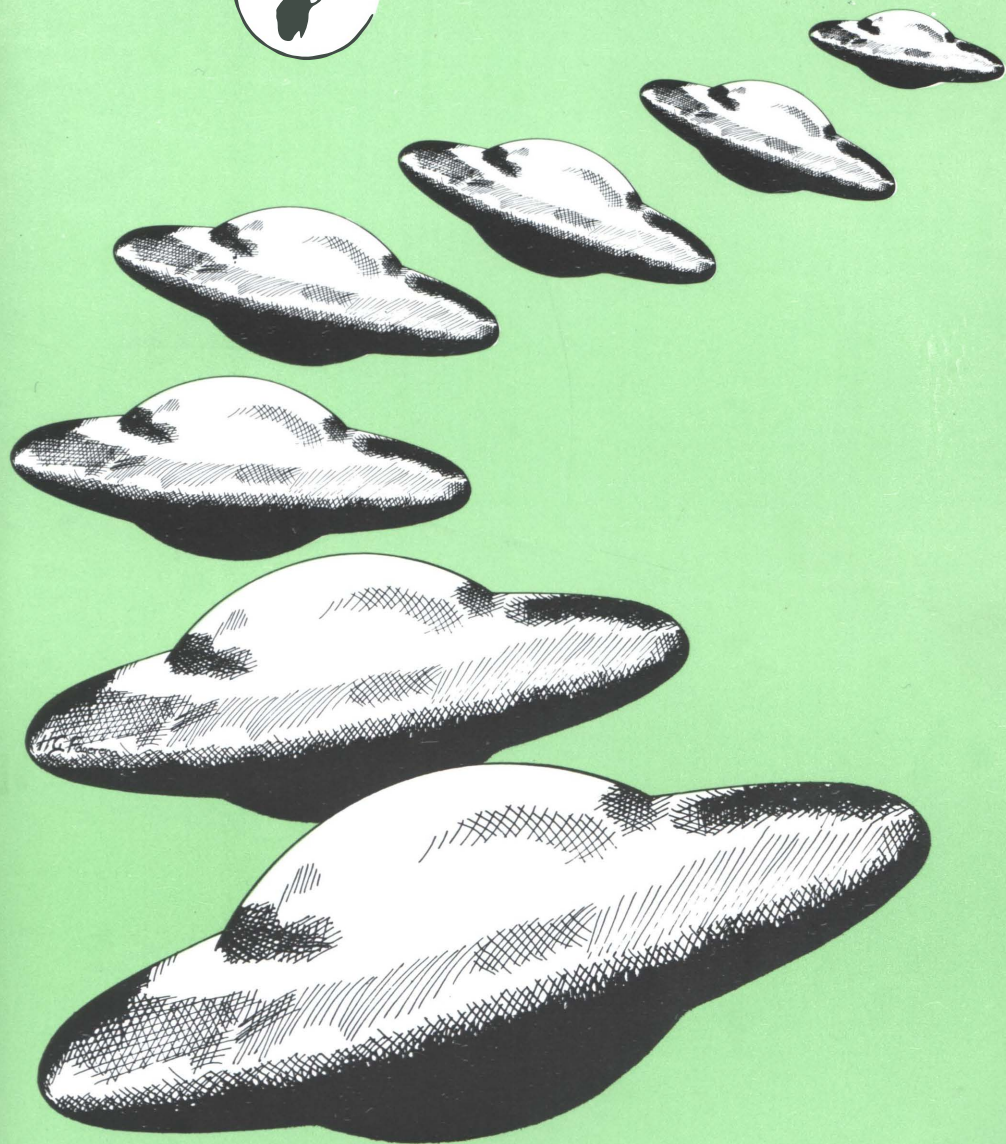
UTGITT AV

NUFOC

1 1980

Nr.

NORSK UFO CENTER UTGIR SPESIALHEFTE OM HENDELSENE VED NAMSENFJORDEN

- ④ HVEM SATTE DE MERKELIGE TREKANTEDE AVTRYKKENE I FJÆRA PÅ FORSKJEL-
LIGE STEDER RUNDT NAMSENFJORDEN ?
- ④ HVA VAR DEN LYDLØSE, BUSSLIGNENDE GJENSTANDEN SOM SKOGMESTER LORENTZ
JOHNSEN SÅ STYRTE I FJORDEN ?
- ④ HVA SLAGS FLYGENDE GJENSTANDER VAR DET SOM FORFULGTE BILER OG RETTET
KRAFTIGE " SØKELYS " NED MOT NAMSENFJORDEN ?
- ④ VAR DET DE SAMME GJENSTANDENE SOM SATTE DE GIGANTISKE, UFORKLARTE
AVTRYKKENE, - SOM FIKK TV-SENDINGEN I BANGSUND TIL Å FALLE UT, OG
SVIDDE MALINGEN AV EN HYTTEVEGG VED SUNDSVANNET ?
- ④ OG HVA SLAGS FLYGENDE INNRETNING VAR DET MILITÆRKAPTEIN ERLING BAKKE
OBSERVERTE PÅ NÆRT HOLD FRA SIN HYTTE I NAMSENFJORDEN ?
- ④ Disse hittil uforklarte hendelsene er nå samlet i NUFOC's nye spesi-
alhefte, som enhver kan skaffe seg så langt opplaget rekker.
- ④ Heftet er i A4-format, med ni tekstsider og to fotosider. Det er la-
get hos et proffesjonelt trykkeri, og har limet rygg.
- ④ Den som vil sikre seg den samlede beretningen om avtrykkene ved Namsen-
fjorden og hendelser med mulig relasjon til disse, kan best gjøre det
ved å sende inn

Kr. 30.-

til: Norsk UFO Center, Postboks 2119, 7001 Trondheim, på postgironr:
34 69 57. Beløpet inkluderer porto.

- ④ Vennligst merk talongen: "NAMSENFJORDEN".

Om ikke du er aktiv medlem av NUFOC, kan du tegne deg som passiv
medlem ved å abonnere på Internt UFO Forum.

Bestillingsadresse: se side 2.

Vi har ennå hele årgang 1979 igjen av Rapportnytt. Kan bestilles ved
å sende inn kr. 30.- på vårt gironr. 3 07 08 10.
Merk talongen: Årgang 1979.

RAPPORTNYTT, Norges eneste offisielle UFO tidsskrift.

Utgitt av Norsk UFO Center, Vestlandet.

Post og bestillingsadresse: Norsk UFO Center, Postboks 1155
5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året. Abonnementspris: Kr. 30.-

Ansvarlig utgiver: Finn W. Kalvik. ☎ 05 - 28 01 26

Redaksjonsmedarbeidere: G. Bertelsen. Kenneth Nilsen. Marit Boge.

Per Ottesen. Red.sekretær: Egon Nielsen. ☎ 05 - 16 09 78

Internt UFO Forum. Medlemsblad for Norsk UFO Center.

Bestilling: Ved å sende inn kr. 80.- (årsgebyr) til NUFOC, Hovedkassen, Boks 291/4801 Arendal, Postgiro: 3 92 82 80, oppnås tilknytning til NUFOC. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum, med 6 nummer pr. år.

Redaktør: Terje Hansen. Red.sekretær: Anne Mostad. ☎ 032 - 27 7 78

NUFOC Nord-Norge: Postboks 5010 / 8015 Hunstad. ☎ 081 - 27 6 38

NUFOC MIDT-NORGE (Sentraladministrasjon): Postboks 2119 -
7001 Trondheim. ☎ 075 - 59 9 13

NUFOC Øst-Norge: Postboks 14 / 3133 Duken. ☎ 033 - 83 6 06

NUFOC Sør-Norge: Grensen 4 / 4800 Arendal. ☎ 041 - 22 0 86

NUFOC Vest-Norge: Postboks 1155 / 5001 Bergen. ☎ 05 - 28 01 26

Rapportsentralens ekspedisjon: Kåre Jan Nordnæs/Hallskaret 48,
5095 Ulset. ☎ 05 - 18 38 07

Global seksjon: Gunnar Bertelsen

05 - 23 58 74

Fylkesleder Østfold:

Arne Smevik.

032 - 54 6 60

R A P P O R T N Y T T nr. 1 1980. 8. årgang.

I dette nr. skriver vi om:

Norske observasjoner.....	side	4
Hullene i isen på Sildsetvatnet.....	"	8
UFO-kongress i Italia.....	"	10
Humanoider i Italia.....	"	11
Kom ikke amerikanerne først til månen ?.....	"	14
Havarerte UFO-fartøy og "små menn" 3. del.....	"	16
UFO skadet politibil.....	"	18
En UFO-kontakt utenom det vanlige.....	"	20
Humanoider i California.....	"	21
Litt fra Sverige.....	"	27

o

1980.

Så er vi her igjen med nr. 1 for i år, i en urolig verden som minst av alt har tid for UFO-problemet. Men det er nå slik en gang at det bryr ikke UFOene seg om. De finner det vel interessant å besøke en gal verden i utkanten av en galakse, som lever helt isolert fra andre verdener, som forhåpentligvis har mer fornuft og teknisk balanse i sin styringsform.

Intelligensene bak disse observerte fenomenene, lager hull i steinheller og vindusruter i Petrozavodsk i Sovjet, og huller i isen på innlandsvann i Norge. De lander ulike steder rundt om i verden og skremmer vettet av intetanende mennesker som aldri har befattet seg med fenomenet UFO.

Utviklingsmønsteret i UFO-observasjonene viser en klar trend i stadig flere nærkontakter og landinger. Hvis så utviklingen fortsetter i dette spor, kan vi vente oss spennende hendelser i ti-året som kommer.

La oss håpe at utviklingen over våre hoder, gir stormaktene annet å tenke på enn maktbalanse på Jorden - dette lille støvfnugg i universet!

⚓

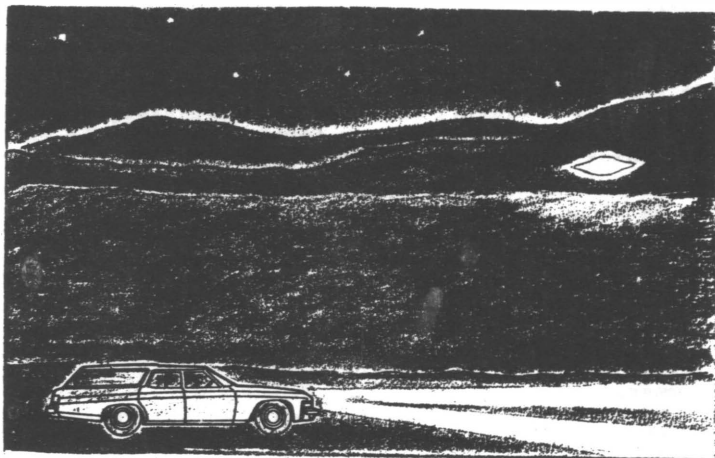
red.

N O R G E v/FWKHøsten 1953Nøtterøy.

Herr Foss, som nå bor i Ramnes, forteller her en opplevelse han hadde høsten 1953, på reise fra Buerstad på Nøtterøy, hvor han da bodde, i bil sammen med en passasjer vi her kaller N.N.

De kom kjørende nordover langs veien ca. 2-300 meter fra Oserød gård, da Foss får se en lysende gjenstand komme fra stor høyde i nordlig retning og i stor fart dale ned mot et større jorde på deres venstre side. Været var klart og det var blitt mørkt. Gjenstanden var som to dype tallerkener lagt mot hverandre og den hadde et grønt skinnende lys som på en måte strålte ut av den. Størrelsen var vanskelig å bedømme, men den kunne godt ha vært større enn en bil, og var ikke gjennomsiktig.

Foss syntes at gjenstanden kom temmelig nærmt, så han gikk ut - for som han sa - "ordne litt på radiatorgardina", men som selvsagt var for å få bekreftet at han ikke så syner. Han gikk så inn i bilen igjen og N.N. spør hvorfor de stopper her. Foss svarer: Jeg måtte ordne litt på radiatorgardina, det er jo så kaldt ute". - "Ja, du ser ikke det samme som jeg ser nede på der", svarte N.N. og pekte i retning av objektet.

De hadde inntil da, ikke gitt til kjenne seg imellom hva de begge hadde sett, men var nå skjært enige om at det måtte være en av "de flygende tellerkene" som det hadde vært så meget snakk om den gangen.

Objektet, som ikke helt hadde berørt bakken, begynte nå å fly i nordvestlig retning mot et høydedrag ved navn: Vadås. Foss og N.N. fortsatte turen videre, og de merket seg at gjenstanden stadig steg med kurs for Tønsberg.

De passerte Oserød gård og bebyggelsen på Roppestad, og gjenstanden var da langt ut til venstre inntil de nådde Bergan, da den igjen kom i stor hastighet imot dem, og over dem, som om den ville si farvel, og satte kursen ut over Oslofjorden.

Foss kan fortelle at det var ingen uhyggesfølelse forbundet med hendelsen og ingen lyd kunne høres fra gjenstanden. N.N. hadde uttrykt ønske om at han godt kunne tenkt seg en tur opp med den tingesten. Men med den overlegne teknikk som her ble demonstrert fra den flygende gjenstanden, ville de ikke hatt store sjansen hvis den hadde vært fiendtligsinnnet.

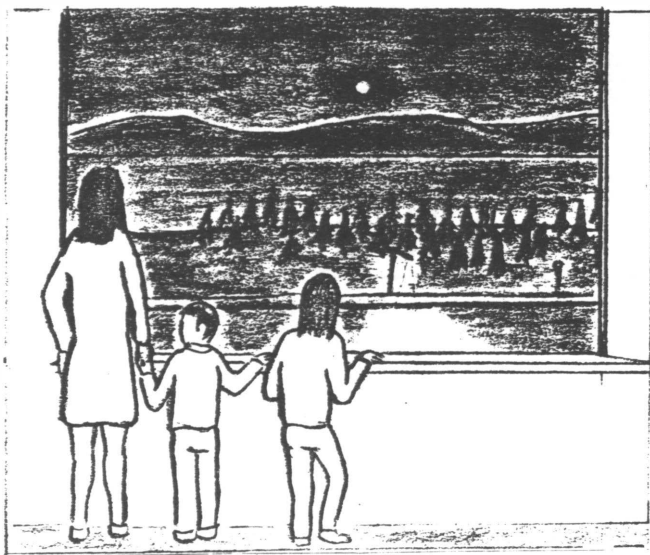
Foss har hverken før eller siden hatt noen spesiell interesse for UFO-saken. De hadde diskutert frem og tilbake om de skulle gå til politiet eller til avisa med saken, men lot det være p.g.a. eventuelle konsekvenser. Det var jo ikke så stor åpenhet om disse tingene den gang som nå. - I følge fru Foss, så ble det nevnt i lokalavisa at ukjente objekter var sett på himmelen på det aktuelle tidspunkt.

Vitnet har ingen tilknytning til undertegnede, og folk som kjenner vitnet kan fullt ut gå god for foss'troverdighet.

Arne Foss/Øst.

Februar 1977.

Rånåsfoss.

Helene A. Brustad (sekretær) og hennes tre barn, fikk fra stuevinduet, som vender ut mot Glomma - se et mystisk objekt i vest på ca. 15° høyde. Det var en febuardag (datoen huskes ikke) ca. kl. 17,00, og observasjonen varte i fem minutter.

"En rund gjenstand med høy hastighet og sterkt lys, fløy ca. én kilometer frem og tilbake, slo plutselig lyset av, og da lyset kom på 30 sekunder senere hadde den forandret stilling. Mine barn, som ser bedre enn meg, sa at den da så grå ut. Den fløy så litt opp og ned, og det samme gjentok seg flere ganger. Til slutt forsvant den ned mot bakken og vi så den ikke mer". Det var tusmørke og klart vær, og det var mange flere vitner til observasjonen, men disse har ikke meldt seg. Hovedlyset var hvitt, og observatørene mener det var et UFO de så da de ikke tidligere har sett noe lignende.

Avd. Øst.

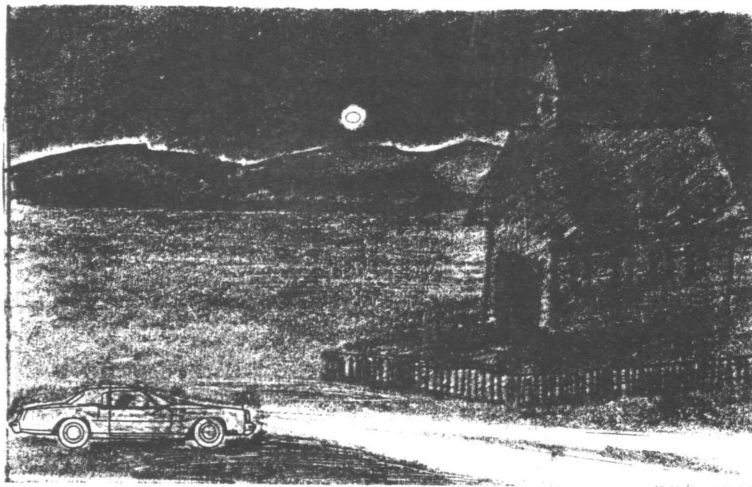
220879/I

Sørreisa.

"Jeg fikk se et sterkt lys da jeg var ute en tur ved 23,30-tiden ved hytten til K. Johnsen ved Reinvatnet. Gjenstanden kom fra syd og gikk i retning linkstasjonen på Lysheia. Trodde først det var et fly, men da det svingte rundt linkstasjonen, ble det sett to hvite lys bakfra. Lydene stod også i vannrett stilling da det svinget rundt. Da det kom rundt, ble det et sterkt lys igjen. Objektet kom da på skrå litt mot oss i syd-østlig retning og litt nedover. Da det passerte vannet, lyste det opp en halvannen meter bred stripe over hele vannet. Det forsvant ut av vårt synsfelt ca. 100 meter over vannet inn bak en bjørkeskog, og det var absolutt lydløst". - Tusmørke og klart vær under observasjonen, som hadde en varighet av fire minutter.

Odd Gunnar Røed/Øst.

031079/IJevnaker.

"Jeg var på vei i bil i retning nord-øst", forteller adjunkt Abelgaard, "og var ved Jevnaker kirke, da jeg oppdaget den sterkt lysende gjenstanden som da fløy jevnt østover. Jeg stoppet bilen og det virket som om gjenstanden stoppet opp et kort øyeblikk før den igjen satte farten opp og forsvant lydløst over åsen sør-vest for meg (innover Nordmarka i retning Øya/Tverrsjøen). Periodevis virket det som om gjenstanden avgav rødlig lys i tillegg til det hvite. Retningen og tidspunktet stemte bra med observasjonen fra Bjonerøa samme kveld ca. to minutter tidligere - omtalt i Ringes Blad den 4.10.79. Observasjonen fant sted klokken 09,22 til 09,24. Det var klart, mørkt og vindstille. Ingen måne.

Odd Gunnar Røed/Øst

Tegninger: Trond Pedersen.

261079/IHerøysundet - Hordaland.

Nils S. Drangsvoll satt i sin bil og ventet på sin søster, da han oppdaget en "rar" stjerne over Onarheim på Tysnes. Han satt og kikket på den i ca. 45 minutter. Så kom det et fly inn over Stord i samme retning. Dermed satte "stjernen" opp en meget stor fart mot flyet. Plutselig forandret den kurs rett opp og deretter forsvant lyset. Han og hans søster stod da utenfor bilen og observerte. De kunne ikke høre noen lyd bortsett fra den de hørte fra flyet. Objektet blinket i gult og rødt (pulserende). Det var klarvær uten måne.

Rapportsentralen.

HULLENE i SILDSETVATNET.

Reportasje og fotografier:

Heine Schjølberg.

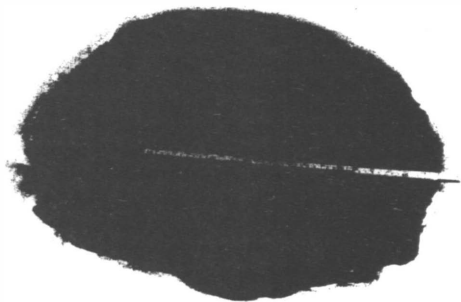
Hullene ble oppdaget lørdag 19. januar av noen skogsarbeidere i området. De må i følge vitneutsagn ha vært oppstått i løpet av fredag natt.

Antall hull ble beregnet til omlag 100. Størrelsen varierte mellom 20 og 80 cm. Hullene var tilfeldig spredt utover ca. $\frac{4}{5}$ av isen. D.v.s. en større del av nordenden av vatnet inneholdt ikke hull. Denne delen lå i retning bebyggelsen. Vatnet er avlangt i formen og har en lengde av ca. 2,5 kilometer. Det ligger i en slags sidedal til Batnfjordsøra, og er hevet ca. 100 meter over bebyggelsen.

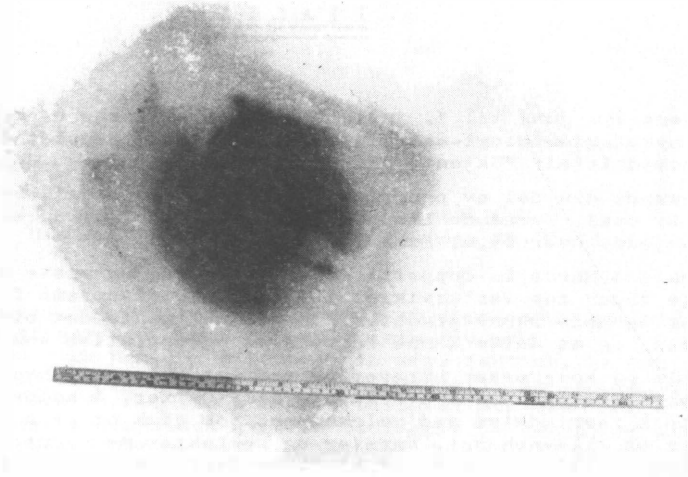
Avstand fra nærmeste bebodde hus til vatnet er omlag en kilometer. Omkring vatnet ligger det en del hytter, men det er uvisst om noen befant seg i disse nevnte natt.

Hullene lå meget spredt. Avstanden mellom hvert hull varierte, men ikke nærmere enn 20-25 meter. De var imidlertid vanskelig å oppdage, og det var ikke lett å danne seg noe systematisk bilde av hullenes beliggenhet i forhold til hverandre.

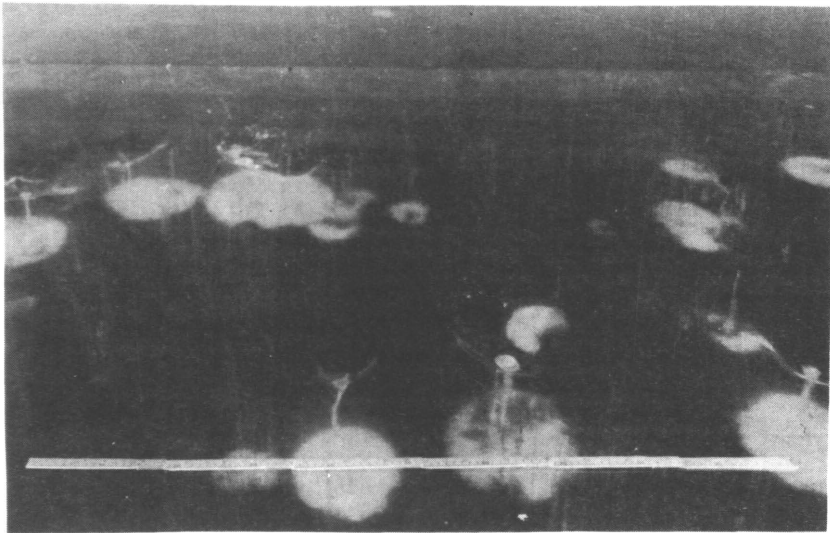
Hullenes form var påfallende regelmessige. De fleste var sirkelrunde, konformet eller traktformet nedover. Jeg observerte imidlertid også et ovalt hull (se fotoene). Disse bildene ble tatt mandag 21. januar, da jeg var på stedet. Det var ikke spor av isbiter i hullene noen steder, og kantene rundt hullene var glatte.

Saken har fått en meget stor omtale i presse, stort sett riktig positivt. Nevnes kan VG og Aftenposten - bl.a. for 24. januar. Men i særdeleshet er det jo lokalavisene som har hatt de helt store oppslagene. Særlig "Tidens Krav" og "Sunnmørsposten".

De fleste hullene var sirkelrunde. Nikon FM, 50m/m. bl.4, 1/125 sek.
Film: HP-5 presset til 800 ASA.

"Referansefoto" fra Rensvikvatnet. Oppstått som følge av gassutvikling
under isen. - Nikon FM, 24 m/m. bl.7 1/125 sek. Film FP-4 125 ASA.

Grunnet sterkt snøfall i dagene etter Schjølberg hadde tatt sine fotos,
fikk ikke NUFOC's folk i Kristiansund og Ålesund, undersøkt hullene
grundigere.

I T A L I A.

I dagene 29. juni til 1. juli, ble den italienske 6. kongress for parapsykologi-ufologi-astrologi og astronomi, avholdt i Cattolica med hovedtittel: "Ukjente dimensjoner".

Vedrørende den del av programmet som angikk ufologi, var der et foredrag av dott. Fernando Lamperi. Han omtalte bl.a. de selsomme ting som skjedde over bl.a. Roma i september 1978.

Journalist Marcello Coppetti, holdt foredrag og viste diapositiver om hemmelige våpen som var utviklet i bl.a. USA, såsom små flyvende objekter og undervannsfarkoster som han nok mente det ble drevet øvelser med, og at dette kunne forveksles og oppfattes som UFOer.

Det ble på kongressen skrevet og vedtatt en appell hvor man som pkt. 1, henstilte til USA's president Jimmy Carter, å holde sitt løfte avgitt i forbindelse med valgkampen, som gikk ut på å frigi opplysninger om tilsynkomst, varsler og kontakter med UFOer. I motsatt tilfelle mente de at Jimmy Carter måtte akseptere å bli betraktet som en løgner.

Dessuten oppfordret appellen alle filmselskaper til å stanse all diskriminering av "utenomjordisk liv", da de mente at det fra filmselskapenes side presenteres vulgær aggresjon og at dette er en forvrengning av sannheten overfor publikum.

Videre henstilte man til regjeringen å påse at der ikke ved konfrontasjon med "Utenomjordisk liv", forkommer noen form for aggresjon og/eller angrep på disse.

Til slutt i appellen ønsker man regjeringsgaranti for at humanoider (romfolk) kan ta kontakt med politikere- journalister etc. og være garantert fritt leide og opphold på vårt territorium. Appellen er på kongressens vegne undertegnet av Carl J. Disch fra Camerano.

Elna Krohn/Vest.

Etterlysning!

Et par av våre lesere som har sendt oss sin innbetaling for 1980, har glemt å sette sitt navn og adresse på talongen. Det gjelder:

En innbetaling, stemplet 13.12.79. Solheimsvikens postkontor, Bergen.
- " - stemplet 02.01.80. Tønsberg postkontor.

De som kan tenke seg å ha glemt navn og adresse på talongen, bes henvende seg til redaksjonen. Send med en kopi av innbetalingen!

Videre etterlyser vi de av våre lesere som ennå ikke har fornyet abonnementet. GJØR DET NÅ!! Takk.

red.

International UFO Reporter, Vol. 4. no. 3. sept.okt. 1979.

ITALIA

Type: CE III
 Dato: 17.09.78.
 Tid : 21.00
 Obs.tid: 2 minutter
 Vitner : 1
 Kilde : Gente Magazine, 18.11.78. Roberto Pinotti C.U.N.
 (Centro Ufologico Nazionale), Eva Express 20.09.78.

Frisør Rivo Faralli, 25 år, hørte plutselig en eksplosjon som etter et rifleskudd tidligere på dagen da han spiste middag. Omtrent kl. 20,00 gikk han for å besøke sin mor, Santina. Da han kom var hun sammen med en nabo, fru Ultima Buscagli, og hennes 12 år gamle sønn, Riccardo. - Rivo's mor fortalte at hun også hadde hørt en lyd fra den andre siden av byen tidligere på dagen, og at denne lyden ble etterfulgt av et lysglimt som fylte hele luftrommet. Lyset hadde sluknet samtidig som TV'en døde ut. Hun hadde sammen med Buscagli's sett en lysende sirkelformet gjenstand på himmelen som var rød i bunnen og orange på toppen. Rivo lo av hele historien til moren og kjørte hjemover igjen.

Rivo kjørte en Fiat 127, men var ikke kommet så veldig langt før han merket at bilen plutselig stoppet, billyset og motoren døde langsomt ut. Han følte seg nå helt paralyisert og fikk øye på en diskosformet gjenstand utstyrt med en kuppel, like foran seg. Den hadde samme farge som den gjenstanden moren hadde beskrevet for ham, og han så at den svevde bare noen sentimetre over bakken.

Kuppelen åpnet seg langsomt, og to små vesener steg ut. De var omtrent 110 cm. høye, og nærmet seg nå bilen hans idet de svevde 10 cm. over bakken. De to ufo-nautene bar hele grønne drakter, og hjelmenes deres hadde klare gjennomsiktlige visirer, og de var utstyrt med to små spiralantennor på siden av dem. Ansiktene deres så ut som skinnende grønne hodeskaller - sett gjennom visiret, og de hadde store, dype øynehuler.

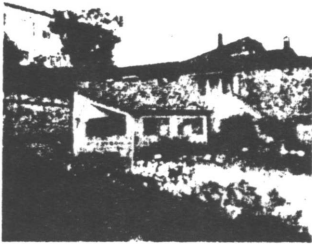
Paralyisert, men likevel bevisst, så Rivo nå at vesene bevegte seg helt rundt bilen uten å gestikulere og uten en lyd. Vesene gikk tilbake til maskinen sin før de ofret Rivo et siste blikk. Maskinen steg vertikalt flere meter før den skjøt fart horisontalt med en plutselig aksellerasjon. Den så ut til å være styrt eller drevet av tre røde,

Rivo Faralli og hans tegning av humanoidene.

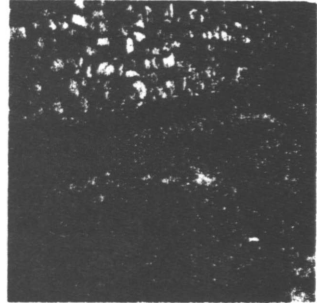
 orange og blå lysstråler.

Rivo fortalte også at han hørte liksom et tordenskrall og så et kraftig lysglimt idet UFOet forsvant. Pinotti fra C.U.N. kunne fortelle at ifølge Rivo, så startet Fiat'en av seg selv. En sjelden, men ikke helt uvanlig effekt.

Veisvingen hvor UFOet landet.

Landingsavtrykket.

Rivo kom hjem blek og skjelvende og var ikke i stand til å fortelle historien til sin kone den første timen. Han kunne hverken spise eller sove særlig godt på flere dager.

Dagen etter hendelsen, gikk han tilbake til åstedet, Pie agli Ortigaten. Her fant han tre brente merker på den grusbelagte veien. Brennemerkene var omtrent 50 cm. i diameter. Han gravde med sine hender i grusen og fant ut at jorden var karbonisert til en dybde av 20 cm. Prøver av jorden ble tatt av Pinotti fra C.U.N., og ble sendt til EURATOM sitt laboratorium i Ispra. Der ble det fastslått at prøvematerialet hadde blitt utsatt for en temperatur på under 500° C, og ikke ved hjelp av bål eller hydrokarbon.

Det lokale politi ble forespurt i saken, og de anså Rivo Faralli for å være en "alvorlig, seriøs og troverdig person".

Rivo led ikke av fysiske plager etterpå med unntak av sviende øyne. Han føler selv at det er noe personlig i ham som har forandret seg, men han vet ikke hva.

Et annet vitne, en kunsthåndverker, hevder at han så en lignende diskosformet farkost tre dager tidligere. Feil på strømforsyningen ble rapportert samme kveld som Rivo Faralli hadde sin opplevelse.

Faralli beklager seg over den oppmerksomhet som har blitt vist ham. Politi, ufologer, journalister, fotografer og leger har alle vært i kontakt med ham, til og med en hypnotiser. Fru Faralli kan også berette at det til og med har vært klasseturer til landingsstedet.

Overs: Gunnar Bertelsen/Global Seksjon.

COSENZA, ITALIA.

Type: CE IIII

Dato: 21.09.78.

Tid: 19,40

Obs.tid: 50 minutter?

Vitner: 1.

Kilde: C.U.N. (Centro Ufologico Nazionale).

En ungdom var på vei hjem og var iferd med å passere gjennom et utgravningsfelt, da hele området rundt ham plutselig ble opplyst som ved fullt dagslys. Han kunne ikke lenger se bygningene i nærheten på grunn av at han ble totalt blendet.

Like ved på en bakketopp så han nå en menneskelignende figur med to antenner. Den var ikke så mange metrene fra ham. Han forsøkte å flykte i panikk, men falt og ble liggende på bakken. Fire vesener som beveget seg støtvis kom bort til ham, deretter besvimte han.

Han våknet opp etter en stund og så seg omgitt av dem. De var utstyrt med hjelmer med antenner, hvite knappede jakker, en slags ryggsekker og blå bukser. De 150 cm. høye vesene gestikulerte til hverandre med en slags knipetanglignende hender.

Han forsøkte å angripe dem for å komme fri, men var ikke engang i stand til å berøre dem før han besvimte igjen. Da han våknet opp igjen var klokken 20,30 og alt var borte. Et hus i nærheten meldte om strømbrudd i det samme tidsrommet.

TAGLIACOZZO v/ Adriaterhavet, Italia.

Type : CE III

Dato : 25.10.78.

Tid : 05,10

Obs.tid : 15 minutter

Vitner : 1

Kilde : Oggi Magazine, C.U.N., avisen Il Resto del Carlino 27.11.78.

Giuseppe Di Giovanni, en 51 år gammel bonde, var på leting etter en bortkommet ku på San Donato di Tagliacozzo-åsen, omtrent 6-7 km. fra sin gård. Han har utdannelse under gjennomsnittet, og er mindre belest.

Da han kom til en åpen mark, fikk han øye på en lysebrun gjenstand som lignet en kjempestor "skokrem-boks", og helt rund. Gjenstanden var ca. 3 meter i diameter, 1,5 meter høy og den var utstyrt med vinduer, noen runde, bare 20 cm. høye.

Han gikk nå nærmere og var bare én meter fra farkosten da han kunne se at det var 6-7 vesener ombord, små humanoider både av han- og hunkjønn. Humanoidene av hunkjønn var blonde og hadde vakker rosa hud, og smilte til ham. "Mennene" virket styggere, mørke, og meget eldre. De vendte seg ikke om for å se på ham. De var kledd i et slags grønt og bar hatter som lignet pavens (når han er i Roma?)

Pinotti fra C.U.N. sammenligner dette med humanoiden som ble sett i Imjärvi i Finland 7. januar 1970, hvor lignende hodeplagg ble observert.

Di Giovanni forsøkte ikke å berøre maskinen. Han ble redd etter en stund og gikk bakom en busk i nærheten og gnidde seg i øynene. Da han så etterpå snudde seg var farkosten borte.

Overs: Gunnar Bertelsen/Global Seksjon.

KOM IKKE AMERIKANERNE FØRST TIL MÅNEN ? v/ V. J. Brøndegaard.

ASTRONAUTER HEVDER; AT NASA HOLDER TILBAKE DE VIKTIGSTE RESULTATER AV MÅNE - EKSPEDISJONENE.

Blir noen av romforskningens viktigste resultater tilbakeholdt? Har astronauter gjort iakttagelser, som kunne skape alvorlig tvil om riktigheten av det någjeldende verdensbilde?

Lenge før de amerikanske Apollo-kapslene landet på månen (1969-72) hadde mange astronomer observert mystiske lysglimt (moon-blinks), som ble tydet som vulkanutbrudd eller spontant antent gass. I 1869 oppdaget man en firkant nær krateret Fontanelli - dimensjonene var ca. 104 x 104 km. Den forsvant gradvis, men 26. november 1956 fant astronomen Curtiss på et fotografi av krateret Fra Mauro (hvor Apollo-14 siden landet) et klart lysende kors. Dets armer var flere kilometer lange og møttes i en rett vinkel. Tre år forut, den 29. juli 1953, kunne amatør astronomen John O'Neill se en brolignende dannelselse mellom to steile fjell i randen av Mare Crisium. Hans oppdagelse ble samme år bekreftet av to kjente fagastronomer. Nå er både "korset" og "broen" forsvunnet.

Sjette november 1966 tok romsonden Lunar Orbiter II, tallrike fotos av månens overflate. På ett av dem ses nær Stillhetens Hav flere eien-dommelige obelisk-lignende søyler, som kaster skygger. Professor William Blair, fly og romfartsfirmaet Boeing, konstaterte etter en nøye analyse av fotoet, at disse objekter lite trolig kan være tilfeldige geologiske formasjoner som den firkantede fordykning like i nærheten av "obeliskene".

Apollo-11-ekspedisjonen bragte de første mennesker til et annet himmel-legeme og gav vitenskapen et stort geologisk og seismologisk datamateriale. En del av det er ennå ikke offentliggjort. Månereisene kostet Amerika et astronomisk beløp og var ikke alene et vitenskapelig, men kanskje like så meget et politisk prestisjeprojekt. USA ville for enhver pris vinne kappløpet med USSR og komme først til månen.

Var astronautenes mest sensasjonelle oppdagelse, at de likevel ikke kom først - at månen allerede hadde hatt besøk av andre intelligensvesener?

Straks etter landingen kom det en to minutter lang avbrytelse i den direkte radiokontakt via NASA-kontrollstasjonen i Houston til alverdens TV-selskaper. Først da ble samtalen frigitt. Men adskillige radioamatører kunne med sine avanserte apparatur lytte med under den to minutters sperretid.

Det kanadiske ukeblad "National Bulletin" bragte den 29. september 1969 utdrag av astronautene Neil Armstrong og Edwin Aldrins samtale med jordstasjonen like etter romfergens landing. De fikk øye på "andre fartøyer som står i en rekke bak kraterets rand" og åpenbart iakttok dem. Dr. Glenn Seaborg, nobelprisvinner og president for den amerikanske atomenergikommisjon skrev i tidsskriftet "Valeurs Actuelles" under overskriften "Det ukjente på Månen" bl.a.:

"Forskjellige observasjoner gjort av besetningen i Apollo-11 og Apollo-12 tyder på, at månen allerede var blitt besøkt av ikke-jordiske astronauter. Noen hittil ikke offentliggjorte fotografier tatt av Apollo-11 viser flere steder på måneoverflaten spor med meget skarpe konturer. Andre romfartøyer er kanskje engang landet her og brukte månen som relestasjon".

Etter studenteksamen har forfatteren gjennom 34 år levd som free-lance forfatter, skrevet ca. 4.300 artikler i aviser, blader og tidsskrifter, ca. 230 vitenskapelige avhandlinger og holdt 25 populærvitenskapelige radiokåserier, med etno-botanikk som spesialfelt. Han er bosatt i Pueblo Competa, Malaga.

Der ble funnet lignende spor under de følgende ekspedisjoner, navnlig Apollo-12 og Apollo-13. Førstnevntes kommandant Charles Conrad sa til det rumenske tidsskrift "Sci-enteia":

"Størsteparten av månens overflate gjorde et meget rått inntrykk. Men hist og her var den likesom pløyet opp. Ved to av disse stedene bemerket vi avtrykk, som kunne ligne fotspor. Vi fotograferte feltene med disse spor, forskerne har ennå ikke avsluttet undersøkelsene.

Da månen ikke har noen atmosfære og derfor heller ingen korrosjon, blir alle etterlatte støvle og vognspor stående uendret gjennom årtusener..."

I en samtale oppfanget av en radioamatør under Apollo-17's landing melder kommandanten Eugene Cernan:

"Besynderlig... der er også en klippeblokk, rett nord for avgrunnen... det er en pyramide - nei, en trekant-formasjon. Jeg står nå på en av blokkenes rullespor. Hva var det for noen tingester, som fløy henover oss? Hva var det, Jack? Hei, noe er skadet... hva gikk istykker? Hva var det?"

Dr. Harrison Smith (ekspedisjonens geolog) opphisset:

"Åh nei - din antenne, en eksplosjon i antennen! Hva slo ned?"

Cernan: "Min Gud, noe er gått istykker..."

Smith: "Ja, det eksploderte - det fløy noe hen over oss - det er der stadig - jeg tror vi ble truffet av en av dem..."

Cernan: "Ja, de flyr stadig over hodene på oss... se derborte!"

Houston-speaker: "John (Apollo-16's kommandant) sa, at det også eksploderte noe sist han var der oppe".

Mens dr. Smith undersøkte en stor klippeblokk hørte man ham si, at det så ut som om andre allerede hadde arbeidet på stedet.

I årene etter sin Apollo-reise har Cernan flere ganger påstått, at noen iakttagelser aldri er blitt offentliggjort:

"Månen kan rimeligvis fortelle oss noe om eksistensen av en eldgammel sivilisasjon, som ikke nødvendigvis kom fra Jorden. Den fantes kanskje heller ikke på månen, men med sikkerhet et sted i vårt melkeveisystem".

Ronald Evans, som også var med på Apollo-17-ekspedisjonen, erklærer også at NASA vegrer seg ved at frigi mange fotos fra månereisene. De bilder som ble tatt av romsonder har ofte overrasket vitenskapen, fordi de slett ikke svarte til hva man ventet å se. Et par eksempler:

Før den sovjetiske instrumentkapsel Venus 9 og Venus 10 i 1975 landet på planeten regnet man med at overflaten var en gigantisk sandørken, som i følge av den meget tette atmosfære alltid lå innhyllet i nesten totalt mørke. Men fotografiene viste en sterkt erodert stendekket slette i klart solskinn...

Den amerikanske sonden, Viking II ankom 4. september 1976 til Mars. Etter undersøkelser av nærfotos tatt av Viking I, hadde man gitt opp det første utpregete landingssted og valgt området Utopia Planitia, viss store sandklitter ville gjøre landingen mindre risikabel. Datamaskinene fungerte perfekt under nedturen. Men straks etter landingen ble all forbindelse brutt - teknikerne stod overfor en gåte. Da det var gått ni timer meldte apparaturet seg igjen... automatisk, uten at det var gitt signal dertil fra Jorden.

Forbløffelsen ble ennå større, da man mottok de første bilder av Mars' overflate: de viste ingen sandørken, men et helt annet landskap, en slette dekket av små og større klippeblokker ut mot horisonten.

På et bilde tatt av Viking I, ses på planetens overflate tydelig et ansikt, der som en kjempemessig skulptur speider imot oss. Det kan selvfølgelig skyldes tilfeldige overflatestrukturers lys- og skyggevirkning. Men på samme foto er det til høyre en presis firkantet forhøyning. Og en slik geometrisk figur kan like så litt som korset ved Fra Mauro på månen være et produkt av naturens luner. Ser vi her en eldgammel bygning, som nå ligger nesten skjult under planetens virvlende sand?

Fra Farmands "Gullnummer" desember -79./FWK.

HAVARERTE UFO-FARTØY OG 'SMÅ MENN' 3.del v/Gray Barker.

Forts. fra nr. 5/79. Oversetter: Per Ottesen.

Som jeg lovte i forrige nr. skal jeg her gjengi noen av de sakene som Stringfield presenterte i sine dokumenter forelagt på Mutual UFO Network's /MUFON) symposium i Dayton, Ohio, i juli 1978.

Disse sakene blir nødvendigvis å gjengi i 'stikkord'-form:

I 1948 skjedde et UFO-havari like over den mexikanske grensen nær Laredo, Texas. En politioffiser, nå pensjonert oberst, som var en onkel av Todd Zeckel, fikk i oppdrag å sperre av området hvor havariet skjedde. Todd Zeckel oppsøkte denne slektningen sin og fikk bekreftet historien. Onkelen la forøvrig til at et fremmedartet vesen, ca. 150 cm. høyt hadde blitt berget ut av vraket (død eller levende? overs. anm.)

I 1952 så en sivil vakt ved Wright Patterson-basen, en traktor som tauet en presenning-dekket maskin inn på et meget strengt bevoktet område. Han så også fremmede vesener pakket i åpne kasser.

En gang i 1953, ble en radarspesialist, stasjonert ved Ft. Monmouth i New Jersey, innkalt for å se en strengt hemmelig film. Filmen viste et havarert tallerken-formet fartøy med kuppel, for så å svinge over til fremmede vesener som var lagt ut på noen bord. Likene hadde store hoder med mongoloide trekk, og huden var læraktig og askegrå i farge.

En ingeniør ved atomenergi-kommisjonen som heter Fritz Werner, ble fløyet til Phoenix i Arizona, hvor han sammen med 15 andre spesialister ble kjørt ut til et ukjent sted i en buss med overmalte vinduer. Der fikk de studere et havarert tallerken-formet fartøy. Werner lurte seg til å kikke inn i et telt på stedet, og så der liket av et menneskelignende vesen, ca. 120 cm langt, som var kledd i en skinnende, metall-lignende drakt.

En annen uavhengig kilde fortalte til Stringfield at han hadde sett fremmedartede vesener pakket i sprinkelkasser. En militærflyver hadde bemerket at han visst var "på rette sted i rette øyeblikk", da kassene ankom til Wright Patterson-basen. Vesenene, som (igjen) var ca. 120 cm høye, var helt uten hår. I likhet med de andre har fortalt, hadde også disse uforholdsmessig store hoder, men var uten tvil humanoider. Et av likene var utvilsomt av hunkjønn. Flyveren var blitt fortalt at likene var funnet i sør-vestlige U.S.A., uten at noe stedsnavn ble nevnt. Han var ikke sikker på datoen, men mener bestemt at havariet skjedde i 1973.

En adjutant til en general i flyvåpenet, stasjonert på et prøvefelt i New Mexico, fortalte til UFO-forskeren Richard Hall, at under Korea-krigen hadde det havarert et UFO i nærheten av basen. Han var ikke selv øyenvitne til hendelsen, men kunne innestå for at dette var sant. Personell på topp-plan ble vist de 4 likene av "mannskapet" i fartøyet. Igjen var disse vesenene beskrevet som menneskelignende, ca. 120 cm høye og fullstendig uten hårvekst. Fartøyet hadde ingen synlige fremdriftsmidler eller kontrollpaneler, og flyvåpenets folk hadde ikke klart å finne ut av de hemmeligheter fartøyet måtte ha inneholdt.

I 1953, var Cecil Tenney, øyenvitne da et stort sigarformet fartøy tydeligvis hadde problemer da det spydde ut røyk og ild og til sist eksploderte. Tenney ble selvfølgelig redd og rømte fra stedet i bilen sin. Han stoppet ved en bar og fortalte der hva han hadde opplevd, og dette kom myndighetene for øre. Han ble da innkalt til flybasen Great Falls, hvor han i lange tider ble forhørt i en fengsel-lignende bygning. Mens han var der, kom to soldater med store bag'er (vaskeri-sekker er det også kalt) over skuldrene. En av soldatene mistet sekken han bar, ned på gulvet, og Tenney kunne tydelig se omrisset av en menneskelig-nende kropp inne i sekken. Tenney ble nå raskt jaget ut, og ble instruert om at han ikke måtte fortelle til noen hva han hadde sett.

Mike Mitchell fortalte Stringfield at hans far, James, som er elektriker på Wright Patterson-basen, hadde vist ham et fotografi av et fremmed vesen som ble holdt oppe av en mann i uniform og en annen i en laboratoriefrakke. Humanoiden hadde et uforholdsmessig stort hode og var kledd i en metall-lignende drakt. Mitchell's far lot ham bare kikke på fotografiet et lite øyeblikk og gjemte det så bort og forklarte at han måtte se til å få det levert tilbake på basen. Faren fikk en del vanskeligheter på grunn av "lånet" av dette bildet, og nektet senere å snakke om det. Men Mitchell sier at da faren viste ham bildet, hadde han fortalt at en militær enhet hadde kommet over en gruppe av disse vesener nær et landet tallerken-formet fartøy, og hadde klart å fange en av dem levende. UFO-nauten hadde begynt å sette seg til motverge og ble derfor gitt et bedøvende middel, noe som imidlertid førte til at han døde. De andre UFO-nautene hadde klart å slippe unna i Fartøyet sitt, og den døde ble fraktet til Wright Patterson pakket i tørr-is.

En annen rapport nevner en major i flyvåpenet som har vært beordret til arbeid i et UFO-prosjekt ved Wright Patterson. Det påstås at en annen mann har notert ned det meste av hva majoren kunne fortelle ham om dette prosjektet. Dette hadde han så forsegle og deponert i en bankboks med beskjed om at det skal åpnes etter hans død. Ifølge et tredje ledd (Stringfield's kilde) inneholder disse dokumentene data om bl. a. at Wright Patterson-basen har lagret en intakt UFO, samt forskjellige deler av havarerte UFOer. De skal også angivelig ha preserverte lik av UFO-nauter i spesialbygde kjøle/fryse-anlegg. At det måtte bli reaksjoner etter slike påstander, er jo innlysende, og i neste nr. skal vi bl. a. gjengi deler av en samtale som Gray Barker har hatt med Stringfield i sakens anledning.

UFO knuste politibil!

Warren, Minn. (AP)

- Hva det var - det blendende lyse objektet som stupte ned over politibilen og etterlot seg et ødelagt kjøretøy og en bevisstløs deputy - er fremdeles et mysterium.

Bortsett fra en lettere sjokktilstand og små problemer med synet, var deputy Val Johnson i god form igjen tre dager etter hendelsen. "Ulykken" fant forøvrig sted på slettene ved Red River Valley i den nordvestlige delen av Minnesota.

Sjefsetterforsker ved "The Center for UFO Studies", Allan Hendry, undersøkte saken og uttalte: - "Det er en meget utrolig sak, og der er noen høyst usedvanlige spor. Heri inkluderes de to bøyde antennene knust frontrute, knust frontlykt og en liten bulk i karosseriet på politibilen".

"I sannhet en merkverdig sak", fortsetter Hendry. "I løpet av hvert år mottar vi omlag 1000 tips om UFOer. De fleste av disse undersøker vi pr. telefon. Men i et tilfelle som dette, hvor ødeleggelser også er involvert, finner vi det nødvendig å reise ut og sjekke hendelsen."

Hendry sier at han var forbløffet over at det ikke var noen skade på rammen rundt frontlyktene. Dessuten var de to radio-antennene bøyde - uten at det var antydning til noen malingmerker. Emaljen på dem var heller ikke skrapet av.

Når så i tillegg Johnsons armbåndsur og den elektriske klokken i bilen, begge stoppet i omlag 14 minutter, skjønner vi lett at forvirringen var stor.

Luftfartskontrollen kunne ikke rapportere om noen fly i området ved det aktuelle tidspunkt. - Men det beviser jo ikke at det ikke var noen fly der, påpeker Hendry.

På en pressekonferanse i Warren, fortalte Johnson at han følte seg langt nede de første dagene etter hendelsen. Han fortalte videre:

"Jeg trodde det var mentale vansker. Det er ganske problematisk for meg å forklare hva som skjedde, da jeg til daglig kun stiller med facts og logikk. Men det som skjedde er overhodet ikke logisk - og det er absolutt litt skremmende".

The Cleveland Plain Dealer, Ohio 31. august 1979./Kenneth Nilsen.

UFO MED VESENER OMBORD ?

Rivera (Uruguay) 3 (EFE)

Skapninger med enorme hoder, dekket av gjennomsiktige hjelmer, ble sett i Santiago i forbindelse med et merkelig ovalformet fartøy.

Denne siste UFO-rapporten fra grenseområdet til Brasil, har vakt mye oppstyr blandt innbyggerne. De mange påfølgende tilsynekomster av disse flyvende objekter som sender ut mye lys og beveger seg med store hastigheter, har skremt lokalbefolkningen.

Siden desember i fjor har Rivera blitt "besøkt" ved flere anledninger av disse farkostene. Den siste observasjonen fant sted tidlig fredag morgen. De to øyenvitnene hevder kategorisk at de så mannskapet på den underlige farkosten og videre at disse hadde store hoder dekket av gjennomsiktige hjelmer.

Ett av vitnene, Ernesto Fagundez, arbeidet på det lokale radiotårnet sammen med sønnen Plinio - 13 år, da de så UFOet manøvrere over seg. Plutselig stoppet det, tilfører vitnene, og gjennom en av lukene kunne vi se de merkelige skapningene.

Noen minutter senere stupte farkosten ned mot en truck som fraktet arbeidsfolk fra den lokale kjøttforsyningen. Disse folkene ble vett-skremte og kastet seg hodestups ned på asfalten.

I følge vitneutsagn steg UFOet i samme øyeblikk opp mot himmelen og forsvant mens det etterlot seg en kraftig flamme-utblåsning fulgt av tett røyk.

Ukjent avis i Santiago, Chile 3. mars 1979/Kenneth Nilsen.

UFO LANDET OG ETTERLOT AVTRYKK ?

Det var tåket og skydekket var meget tett - spesielt i nærheten av elven ved Butylo on St. Route 600, da ekteparet Panellas gikk til senga som vanlig om kvelden. - Da med ett var det som om natten ble usedvanlig lys og hundene begynte å gjø. Slik holdt det på en halvtimes tid før alt igjen ble rolig og folket kunne sove videre.

Neste morgen oppdaget ekteparet en ring like ved huset. Ringen så ut til å være laget av en slags oljesubstans, men ved nærmere undersøkelse virket det som om det var små grafittkorn som var strødd rundt i en perfekt sirkel.

Etter å ha diskutert oppdagelsen med noen venner kom debatten endelig inn på UFOer. Derfor kontaktet de UFO-Centeret i Seattle, Washington. Etter å ha beskrevet hva de hadde oppdaget i hagen, spurte mannen de fikk snakke med om det var noen hakk i sirkelen. Deretter sa han hvor de skulle lete etter hakkene, og ganske riktig - hakkene viste seg å være nøyaktig der han hadde antydnet.

I følge fru Panella begynte de synlige "restene" å forsvinne dagen etter. Derfor kontaktet de Essex County Sheriff's Dept. for å få en bekreftelse på at sporene virkelig hadde vært i hagen.

Deputy M.J. Smalling, som hevder å ha en viss erfaring med UFO-hendelser, sier at Panellas historie minner meget om et tilfelle han undersøkte i Alabama for over ett år siden.

Essex Sheriff Denwood Insley, tok jordprøver og prøver fra "restene" som han sendte til The State Consolidated Lab i Richmond. Undersøkelsene er nå i full gang, og sannsynligvis kommer en offisiell ekspert fra UFO Centeret i Seattle ned om noen få dager.

Toppahannock, VA-Times 2. august 1979/Kenneth Nilsen/Vest.

UFO konkurranse

Som den skarpe leser du sikkert er, har du vel for lenge siden notert deg at Rapportnytt hver gang bringer UFO-rapporter av ymse kvalitet og årgang. Dette er et faktum som det er lite å gjøre med - heldigvis, kan vi kanskje si.

Uansett, - herved utfordrer vi i redaksjonen alle våre lesere til en konkurranse. Det vi ønsker er:

1. Få frem den beste UFO-opplevelsen (i samsvar med dr. J. Allen Hynek's klassifisering).
2. Få frem den eldste UFO-opplevelsen.

Erfaringsvis har mange folk kjennskap til UFO-opplevelser - enten egne opplevelser eller historier de har hørt av venner.

De av historiene/opplevelsene som ikke når opp i konkurransen, vil vi likevel gjerne få offentliggjøre her i bladet dersom vitnene gir oss den nødvendige tillatelse. Det bør i den anledning kanskje tilføyes at personnavn og stedsnavn fritt kan omskrives hvis diskresjon ønskes. Skjønt den "mørkealderen" håper vi er et tilbakelagt stadium nå ved inngangen til 80-årene.

Som premie til vinneren av hver gruppe, kan vi tilby ett års gratis abonnement på dette tidsskriftet du nå leser.

Så gjenstår det bare å si tvi-tvi og håpe på stor oppslutning om en forhåpentligvis god konkurranse - hvor forevrig fristen for innlevering er satt til 1. juni 1980.

Merk konvolutten: "UFOklarlig".

Kenneth Nilsen.

FORFATTEREN BEMERKER AT HAN UNDERSØKTE HENDELSEN OVER EN MÅNED. FOR Å FÅ TILLATELSE TIL Å BRUKE LYDBÅNDENE MÅTTE HAN LOVE KON-TAKTPERSONEN ANONYMITET, DA HAN ER EN KJENT ADVOKAT.

Det hadde vært en anstrengende dag for den 32-årige advokaten, Raymond Shearer (pseudonym) da han avsluttet en rutinesak på sitt kontor i en liten by, for så å kjøre til Madison for å treffe en klient. Etter et godt måltid mat pratet de til omkring midnatt om tjenestesaker, og trett og avslappet tok Shearer farvel med Madison for å kjøre hjem.

"Jeg husker ikke noe etter at jeg så det første lys", sa Shearer i korthet. "Det skjedde ca. 30 km utenfor sentrum, et eller annet stod på himmelen til høyre for meg. Jeg trodde det var et helikopter".

Shearer kjørte videre, stadig med lyset i øynene. Han kjørte igjen-
nom det og hørte radioforstyrrelser. Han ble uforholdsmessig varm, tok jakken av og fikk hodeverk. "Jeg kjørte langsommere og tenkte at jeg kanskje hadde drukket for mange martini'er".

Advokaten fant frem en pakke aspiriner og slukte to stk. uten vann. Radioforstyrrelsene var borte og temperaturen i bilen var igjen normal. -Dette skjedde en varm aprilnatt i 1970, og han tenkte ikke så mye over hendelsen. Da han forlot hovedveien, kom han inn på en asfaltvei, som han vanligvis kjørte når han skulle hjem.

"Ca. 10 meter fra hjemmet bremsset jeg plutselig og svingte nedover en grusvei som førte til en utmark. Inntil i dag vet jeg ikke hvorfor jeg svingte og forlot asfaltveien".

Shearer kjørte planløst videre. På veistrekningen var det ingen byggelse, og dette ensomme stedet blir bare sjeldent besøkt, og da kun av jegere og fiskere. Da Shearer kom over en bakketopp, sperret han øynene opp i sjokk og vantro. Midt på veien stod det en skiveformet gjenstand. "Jeg var like ved pakketoppen og bremsset og skle med bakhjulene i grusen. En rekke lys blinket på gjenstanden. De begynte å stråle blå-grønt da bilen stoppet 5 meter ifra den. Jeg satte vognen i revers og forsøkte å komme ut av den fortvilte situasjonen, da der skjedde tre ting med bilen: motoren stoppet. lyset gikk ut og radioen ble taus".

"Jeg begynte å skrike", fortsatte advokaten. "jeg var fra meg av skrekk fordi jeg ikke visste hva som skulle skje med meg. Jeg husker at jeg forsøkte å låse døren innvendig. Jeg så noen utydelige skikkelser utenfor bilen, og så må jeg ha besvimt".

Advokat Shearer var blitt involvert i den mest fantastiske UFO-kontakt. Hva som først var en UFO-observasjon, viste seg å være en direkte kontakt med et UFOs besetning. I dette tilfelle ble kontaktpersonens hukommelse slettet, antagelig en tid før selve observasjonen.

Mange ganger får kontaktpersonen innsuggestert en dekkhistorie, muligvis gjennom hypnose. Når så kontaktpersonen enten gjennom sannhetsserum eller psykoterapi erindrer begivenheten, viser der seg et bestemt mønster. "Jeg tror, at vi alle benyttes som ambassadører", sa Shearer. "Små brikker blir gitt oss, og når man setter dem sammen,

kan man løse UFO-gåten. Jeg vet ikke hvorfor de gjør det, men jeg føler, at de gjør det".

UFO-forskere har i de senere år avdekket et stort antall UFO-observasjoner, som ved nærmere ettersyn alle hører inn under samme slags kontakt. Innenfor de siste 5 år har det verden over funnet sted slike kontakter, på alle kontinenter, i hvert eneste land, på hvert bebygget sted.

"I noen måneder etter min kontakt gjorde jeg gale og uvirkelige ting", fortsatte Shearer. "Jeg hadde inntrykk av at jeg var blitt programmert av disse folkene". Shearers eneste erindring, da han kom hjem ved soloppgang var, at han hadde sett et glitrende lys over landeveien, han tenkte ikke over den tapte tiden. Neste morgen oppdaget han et lite sår i nakken ved ryggstølen. Om ettermiddagen ble det større og gjorde vondt. Legen fastslo at huden var blitt perforert.

I den følgende uke var Shearer oppfarende, ukonsentrert og etterlattende. Han ble uvenner med sin kone og med sin partner og erklærte, at han ville gå inn for politikken. Tidligere hadde han aldri interessert seg for politikk. På farens oppfordring gikk han med på å ta psykiatrisk behandling. Etter ukelange nytteløse behandlinger forsøkte man hypnose, og så fremkom UFO-opplevelsen. Shearer anskaffet seg UFO-litteratur, og da han leste om Schirmers opplevelse, ringte en klokke i ham.

Advokaten fikk tillatelse til å fortelle om hendelsen uten å nevne navn, i det han fryktet at han ville miste sine klienter, hvis han ble kjent som en kontaktperson. Han lo og sa: "Ville De i tilfelle av en mordsak velge en kontaktperson som advokat? Sikkert ikke. Derfor ønsker jeg å være anonym". Etter hypnosebehandlingen ble Shearers liv igjen normalt.

Da advokat Raymond Shearer nådde bakketoppen på grusveien, var klokken 01,30. Han kom hjem før soloppgang, altså manglet det 2-3 timer. "Jeg hadde ennå hodeverk da jeg kom hjem, jeg gikk til sengs, men la meg på sofaen i dagligstuen. Det var en eiendommelig støy i stuen som en klapperslanges klapping. Skjønt jeg var trett, holdt støyen meg våken", erindrer han.

Senere på morgenen, da hans kone laget frokost, viste det røde merket seg på halsen. "Jeg konsulterte min huslege om ettermiddagen, og han sa at det var det merkeligste, han noen sinne hadde sett. Han smurte en eller annen salve på, og det forsvant nesten".

SPØRSMÅL OG SVAR:

Følgende spørsmål ble stilt ved den første hypnosebehandling:

HVILKE PROBLEMER HAR DE?

Jeg har ingen problemer.

HVA FIKK DEM TIL Å OPPGI DERES ARBEIDE?

De gjorde det.

HVEM ER "DE"?

De folkene jeg traff.

NÅR VAR DET?

Da jeg kjørte fra Madison og hjem

HVOR TRAFF DE DEM?

Der ute på veien.

ER DE HERFRA?

De kommer fra en annen galakse.

DET ER INTERESSANT; HVORDAN KOMMER DE HERSTIL?

De kommer i disse flygende tallerkner.

TROR DE, AT DISSE FOLKENE FRA FLYGENDE TALLERKENER FORANLEDIGET DEM TIL Å GJØRE DISSE TING?

Ja.

HVORFOR BLE DE UTVALGT?

Det vet jeg ikke.

HVA SA DE TIL DEM?

Gå inn for politikk.

HVORFOR?

De ønsket en sympatisør i politikken

HVORFOR?

Når de står frem, vil jeg forhindre at de blir drept.

PLANLEGGER DE Å "STÅ FREM" SELV; OG HVOR OG NÅR?

De fortalte meg ikke sine planer, de mener ikke at vi er rede ennå.

HVOR LANDET DE?

På veien.

HVA GJORDE DE DER?

Samlet opp ting.

HVILKE SLAGS?

Steiner, planter, greiner, jord. Til sine tider samler de dyr og mennesker.

HVA BRUKER DE DISSE TING TIL?

De gir dem til vitenskapsmennene, så de kan studere dem.

BLE DE MISHANDLET?

De skremte meg.

HAR DE PÅ NOEN MÅTE VÆRT UBEHAGELIG OVERFOR DEM?

De fortalte meg en masse ting om dem selv, men de var ikke ubehagelig overfor meg.

NÅR KOMMER DE TILBAKE?

Det vet jeg ikke. De har planer om å komme tilbake.

FORTALTE DE NOE OM DEM SELV?

Ja.

Etter denne forbausende hypnoseberetning fant flere hypnosebehandlinger sted. Shearer sa, at både han og psykiateren ville lese noe mere om UFOer. Han oppholdt seg en hel dag i Chicago for å lete etter slik litteratur. I en annen behandling sa Shearer at han ble desperat, da hans bil stoppet foran det landete UFO. Da han forsøkte å låse døren, stod det plutselig en skikkelse ved hans side. Han så på ham et sekund, så kom et blendende lys, og han steg ut av bilen. Mannen sa til ham at han var nødt til å presse et eller annet mot hans nakke, det ville ikke såre ham, men hjelpe, så de kunne snakke sammen. Han så 5 menn.

Shearer fortalte at UFOet var sølvgrått og 30-35 meter i diameter, og at det stod på 3 jernben. Bakut hadde det en antenne. Kapteinen vendte seg imot Shearer og spurte hva klokken var.

FORTALTE DE HAM DET?

Jeg holdt mitt ur bort i UFOets lys. Det viste 01,47. Jeg måtte forklare ham vår tidsregning. Deres fartøy flyger hurtigere enn lyset.

I UFOets INDRE.

Så gikk de inn i romskipet. Det var større enn han hadde trodd. "Noe var merkelig ved dette fartøyet. Skjønt gulvet var av metall, hørte man ikke skrittene når man gikk omkring, det var spøkelsesaktig. Der var en mengde maskiner og computere, men ikke som våre".

Kapteinen viste ham en liten metall-tingest og fortalte ham, at de bare kunne stikke den i en av maskinene, så ble de bragt tilbake. Der var pulter og noen stoler som alle var fremstilt av det samme materiale. Det sås ingen vinduer eller dører. De benyttet en billed-skjerm for å se hva som foregikk utenfor. De viste ham også hvordan den virket.

VESENES UTSEENDE.

Besetningsmedlemmene var ca. 165 cm høye og veiet omlag 65 kg. Man kunne ikke se kroppen klart gjennom uniformen, men de syntes å være i god fysisk form, likesom våre astronauter. Deres ansikter var lange og flate, men det kunne være forårsaket av hjelmen. Man kunne best sammenligne dem med de gamle egyptere som er avbildet på ulike materialer, eller de gamle egyptiske guder.

OM UFO LANDINGEN.

De benytter et apparat til å overvinne tyngdekraften. Tyngdekraften blir herigjennom forvandlet. Når de har forlatt vår tyngdekraft, forandres metoden, og de lar seg transpotere av et annet objekt. Det gjør maskinen automatisk. Når de befinner seg på en annen planet, f.eks. Jorden, benytter de elektromagnetisk drivkraft.

Shearer spurte, hvordan denne drivkraften virket, men svaret var for innviklet til at han kunne forstå det. Vi var like på å kunne utvikle denne drivkraft her på Jorden. Han spurte, om de benyttet atomkraft, men det benektet de. Det var engang blitt brukt, men det hadde kostet for mange menneskeliv. På deres hjemplanet benyttet de energi fra vannet, fordi vannet utgjør den største energikilde.

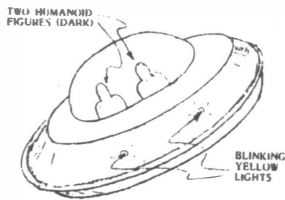
I en overgang drev de UFOene frem ved hjelp av en annen metode, men så ble besetningene forvandlet til ren energi, og selv om hele Universet stod dem åpent, og de kunne flytte seg hvorhen de ønsket, oppstod det problemer med igjen å få kroppene tilbake fra energistadiet. Noen ganger mistet de forstanden--- Mange ønsket å forbli i energiformen, men nå benyttet de et annet system. Ved dette system kunne de gjøre seg usynlige i vår atmosfære. Shearer erfarte også at det fantes flere slags ufonauter, som besøkte vår Jord, og som kjente oss. Etter en videre samtale om disse ting, ble Shearer igjen bragt ut av fartøyet. UFOet fløy bort, og han startet bilen som nå fungerte normalt.

Denne hendelsen har stor likhet med den opplevelsen, politibetjent Herbert Schirmer var ute for i Ashland, Nebraska, den 3.12.67. Denne ble underkastet hypnose av dr. Leo Sprinkle. Det er mange likhetspunkter i mennenes uttalelser og adferd.

Humanoider i California ?

Type : CE IIII
 Dato 08.04.79.
 Tid : 22,35
 Obs.tid: 5-10 minutter
 Vitner : 6
 Sted : Canoga Park, California.
 Kilde : Tilveiebragt av UFO-forsker Walter Greenawald.

En 60 år gammel dame passet sitt barnebarn, en 6 år gammel gutt. Den lille gutten gjorde henne oppmerksom på et UFO som plutselig nærmet seg fra den klare vest-himmelen ved Topanga Canyon.

Witness Sketch

Gjenstanden stod stille like over en boligblokk på den andre siden av veien. Hun kunne da se at det var diskosformet med en gjennom-siktig kuppel. To humanoider kunne ses ombord. Vesene hadde over-dimensjonerte hoder, men utover det, ble det ikke iaktatt noe spesielt.

UFOet vippet plutselig over på siden, flatet ut horisontalt, og fløy deretter bakom et tre på andre siden av veien, og forsvant mot vest igjen.

Gunnar Bertelsen/Global seksjon.

Midt i blinken for den UFO-interesserte!

Tidsskriftet UFO Information er blitt 10 år, og i den anledning gir vi ut et JUBILEUMSNUMMER som tar opp de beste UFO-hendelsene i Sverige i de siste 10 årene.

Prisen for denne unike publikasjon er 35 svenske kroner som lettest kan sendes over vår postgiro: 8 43 25 - 0 / UFO Information Box 16/ S - 596 00 Skänninge/ Sverige.

The International UFO-Reporter, Vol 4. No. 2, august 1979:

ARGENTINA

Sted: Buenos Aires

Dato: 23.9.78.

Carlos Acevedo og Angel Moya, befant seg på den flate pampasen syd for for Buenos Aires. De deltok i finaleomgangen i et lokalt 39 dagers billøp.

Klokken 04,30 la de merke til et gulaktig og fiolett lys. Gjennom bakspeilet kunne de se at det nærmet seg raskt bakfra. Plutselig sloknet billysene og motoren sloknet, og med ett ble de løftet 5 meter opp over veien, og ble satt ned igjen 120 km. lenger nord.

Bilens bensintank ble rapportert å være tom (!).

Kilde: The San Diego Union 14. november 1978.

URUGUAY

Sted: Rivera

Tid: 02.03.79.

Flere øyenvitner hevdet kategorisk at de tidlig om morgenen ved grensen mellom Uruguay og Brasil, kunne se noen vesener med enorme hoder som bar gjennomsiktige hjelmer. Vesene styrte et merkelig ovalt fartøy.

Et av vitnene, Ernesto Fagindez, arbeidet på et tårn ved en kraftstasjon, sammen med sin sønn. Han så at gjenstanden sirklet rundt tårnet, og den stoppet opp. De to, kunne da se ufonautene gjennom et slags vinduer eller ventiler.

Noen få minutter senere svedde UFOet over taket på en lastebil, som var fullsatt av gårdbrukere fra stedet. Skrekkslagne kastet alle sammen seg ned på lasteplanet akkurat idet UFOet skjøt fart og raste ut i rommet samtidig som det etterlot seg en ildhale og en tykk røksky.

Kilde: El Comercio, Quito, Ecuador, 05.03.79. v/Robert Girard.

Oversetter: Gunnar Bertelsen/Global seksjon.

Spesialhefte om hendelsen ved Sildsetvatnet.

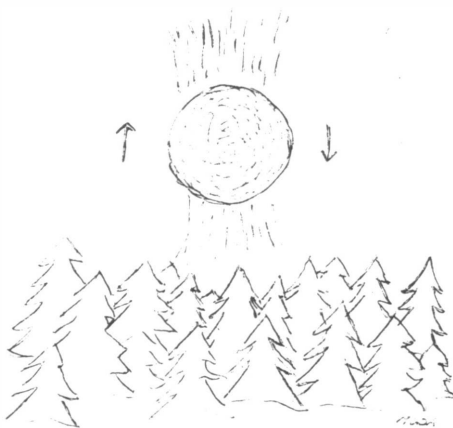
En mer utførlig omtale av de mystiske ishull, med 5 tekstsider og to helsider med fotos, kan bestilles for en medlemspris av kr. 10.- Ikke medlemmer: kr. 15.- Bestillingsadresse - se side 1.

Redigering: K. Stenødegård.

Fotograf: Heina Schjølberg.

S V E R I G E.Stor kuleformet gjenstand rokerste bak skogen.

Gårdbruker Folke Isacson iakttok, sammen med sine døtre Margarete, 15 år, Karin, 10 år og deres kammerat Lars Nilson, 12 år, et stort objekt over skogkanten i øst. Det var jevnt overskyet, snøfall og, ca. 2 plussgrader.

Folke Isacson forteller: "Vi hadde vært ute og kjørt en tur og da vi kom hjem og steg ut av bilen fikk Lars se et skarpt lysskinn over et skogholdt som ligger 1 kilometer fra gården. Vi betraktet en stund det røde lyset, og plutselig kom et rundt kuleformet objekt, større enn månen, opp over tretoppene. Det hadde et skarpt konstant rødt skinn og var helt lydløst.

Det stod stille en liten stund og begynte så å "gynte" opp og ned. Deretter senkte det seg sakte ned igjen og forsvant bak trærne. Lyskjæret var dog synlig bakom skogen ytterligere en liten stund før det ble mørkt igjen.

Gjenstanden hadde liksom en svak hale under seg da det steg opp, og over seg når det gikk ned. Totalt så vi det i to minutter".

Dalarna, Fors (N.Avesta) 25. mars -78. klokken 20,29./UFO Information.

"Lyskasterne" steg rett opp!

To ektefeller fra Luleå kjørte i bil da de møtte en lyskilde ved siden av veien.. Den 22-årige mannen forteller: "Vi kjørte mot Koutojärvi i 80 km. fart, og jeg hadde langlyset på. Cirka tre km. syd for Koutojärvi iakttok vi et sterkt, hvitt lysskinn (som en lyskaster) rett til høyre for veien på ca. 100 meters høyde over bakken.

Lyskilden kom nærmere og ved ca. 500 meters avstand før den plutselig rett opp til høyre med en utrolig hastighet. Jeg så en ildstråle etter objektet. Strålens farge varierte mellom rødt, gult og hvitt og varigheten ca. to sekunder. Total obs.tid var ca. 10 sekunder.

UFO-NYT

UFO-NYT udkommer 6 gange årligt med i alt 240—280 tæt, men smukt trykte sider. Abonnement på årgang 1980 koster kun 75,- kr. — og bestiller De Deres abonnement inden den 1. december, modtager De desuden GRATIS nr. 6/1979!

NYT SPECIALTILBUD: Det nye fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte giver Dem masser af læsestof **HVER MÅNED** — og De sparer 25,- kr.!

- ☐ JA, jeg vil gerne abonnere på UFO-NYT og betaler kr. 75,- for årgang 1980. (Ved bestilling inden 1. december 1979 modtager jeg desuden nr. 6/79 gratis).
- ☐ JA, jeg vil gerne have fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte, så jeg modtager 12 blade pr. år. (Ved bestilling inden 1. dec. 79 desuden UFO-NYT nr. 6/79). Jeg betaler kr. 125,- for begge tidsskrifter og sparer således kr. 25,-).
- ☐ JA, jeg vil gerne bestille et prøvenummer af UFO-NYT, inden jeg bestemmer mig.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Betøbet er vedlagt i check/indbetaling på giro 9 11 77 25, SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI
Skandinavisk UFO Information
Postbox 6
2820 Gentofte
DANMARK

